

[Svend Auken]

kr. om året, og vi giver begge grupperne, fordi begge grupper trænger til hjælp. Den myte, nogle har prøvet at udbrede om, at pensionisterne i dette land har en så høj levestandard, at de ikke skal have forbedringer, den opfattelse deler vi ikke, men vi er af den opfattelse, at pensionistægteparrene er kommet lidt mere bagud end de enlige.

Samtidig sker der det fra 1. januar 1989, altså om et år, at grænserne for, hvor meget pensionisterne kan tjene ved siden af pensionen uden at skulle opleve, at det hele forsvinder i nedskæring i pensionstillæg og skat osv., bliver forhøjet. Efter det, der nu gennemføres, vil den enlige pensionist kunne tjene 15.000 kr. ved siden af i arbejdsindtægt eller renteindtægt uden at få nedskåret sine tillæg, og pensionistægteparret vil få mulighed for at kunne tjene 30.000 kr. ved siden af. Det er et godt, det er et solidt, det er et opsparingsfremmende, det er et socialt retfærdigt fremskridt i bunden af vores samfund.

Det tredje, jeg skal nævne, er, at i kraft af den aftale, vi har indgået med regeringen, er der nu afsat den fornødne økonomi til den SU-reform, som de unge under uddannelse med spænding og glæde har set frem til, men som vi endnu ikke på Folketingets bord har modtaget forslag fra regeringen om. Der er nu afsat penge, sådan at den kan træde i kraft 1. august, således som et flertal, Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet, i sin tid besluttede det.

For det fjerde – og det skal jeg ikke skjule er noget af det, der har gjort os allermost glade i Socialdemokratiet – sker der nu det ved finanslovsændringen, at den skamlet, der har været på den danske arbejdsmarkedspolitik, nemlig den grimme lov om de langtidsarbejdsløse, nu fjernes. Det skal ikke længere være sådan, at folk, der efter første arbejdstilbud ikke kan fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet, selv om de gør sig deres ihærdige anstrengelser, skal tvinges ned på 70 pct. og 55 pct. af dagpengesatsen. Tværtimod er regeringen nu forpligtet til at komme med et forslag til Folketinget efter forhandling med såvel fagbevægelsen som arbejdsgiverne, der sikrer de fornødne tilbud til, at folk ikke kommer derned.

Vi har i arbejderbevægelsen – når jeg siger arbejderbevægelsen, er det, fordi Socialdemokratiet og fagbevægelsen i denne sag har arbejdet meget tæt sammen – for længst fremlagt vort forslag til, hvordan man kan sikre uddan-

nelses- og beskæftigelsestilbud til de langtidsledige. Det forslag står vi stadig væk ved, men vi afventer naturligvis med spænding resultatet af regeringens forhandlinger på dette punkt med arbejdsmarkedets parter.

Der er mange, der vil sige, at disse forbedringer lyder velkendte, dem har man hørt før. Det er egentlig ikke overraskende, at man har hørt dem før. Disse forslag var med i den plan, Socialdemokratiet lagde frem i april sidste år. De var med i vort regeringsforslag til et program for en socialdemokratisk regering, »Danmark for hele folket«, som vi lagde frem før valget. De indgik som hovedtemaer i den socialdemokratiske valgkamp.

Ikke så snart var valget overstået, før vi lagde dem ned i Folketinget, og derfor er vi selvfølgelig glade for, at de nu også gennemføres.

Vi foreslog 10 pct. mere til efterløns- og dagpengemodtagerne. Det blev 10 pct. Vi foreslog 2 mia. kr. mere på årsbasis til de almindelige pensionister. Det blev 2 mia. kr. Vi foreslog 300 mio. kr. til SU-reformens gennemførelse. Det blev disse penge. Vi foreslog, at den grimme lov med lave understøttelser for de langtidsarbejdsløse skulle ophæves, og nu bliver den ophævet.

Midt i en politisk kompliceret og økonomisk besværlig periode er det lykkedes os – og det er vi glade for – at udnytte en gunstig forhandlingsposition til fuldt ud at leve op til de løfter, vi har afgivet. Hvad vi sagde før valget, det sagde vi også efter valget, og nu er det blevet gennemført.

Mange hævder, at disse forslag er kostbare, og at landet ikke har råd til at give mere til de ældre, til de uddannelsessøgende og til de arbejdsløse. Den bekymring må man naturligvis tage alvorligt, men man kommer ikke uden om, hvis man eksempelvis tager efterløns- og dagpengeområdet, at det selvfølgelig koster noget, hvis man bare tilnærmelsesvis skal skaffe retfærdighed efter 5 års nedskæringspolitik i forhold til denne gruppe. Det er en engangsinvestering, som selvfølgelig er stor.

4 mia. kr. mere i løft på det sociale område er selvfølgelig mange penge, men det er vor opfattelse, at de penge bliver brugt dér, hvor der er mest brug for dem. I øvrigt understreger vi jo også, at i kraft af beskætningsregler osv. er det jo ikke sådan, at købekraften forøges tilsvarende.